

Alternativer	Lærere med akad. uddannelse	Folkeskolelærere	Faglærere
Differentiering inden for klassens rammer	0,8%	6,9%	2,0%
Fordeling af eleverne efter anlæg i parallelle linier	77,4%	70,4%	26,3%
Fordeling på linier som i foregående spørgsmål, men kun i visse fag	15,0%	18,9%	5,0%
På anden måde	3,0%	1,9%	0,0%
Ikke besvaret	3,8%	1,9%	66,7%

Det skjules altså ikke, at det store flertal af lærerpersonalet ved forsøgsarbejdet er tilhænger af den delte skole, og i kommentarerne understreges endogså, at lærerne ønsker liniedelingen skarpere, end tilfældet er i de tre 9. klasser.

Et punkt, der berører spørgsmålet om *undervisningspligtens* udstrækning over 9 år til 16 års alderen, har også været forelagt lærerpersonalet ved spørgsmålet:

„Har der hidtil i skoleåret vist sig nogen umiskendelig (påtagelig) skoletræthed blandt eleverne i klassen?“ (7., 8. og 9. kl.).

Dette besvares bekræftende af 46 pct. af lærerne for 7. classes vedkommende, af 62 pct. for 8. kl. og 45 pct. for 9. kl.

Som årsag til skoletrætheden anfører lærerne bl. a. den almindelige uro i pubertetsalderen, længslen efter at komme ud at tjene penge og sammenligningen med nabodistriktet, der ikke hører til forsøgsområdet og derfor kun har skolepligt til 14 års alderen, hvilket vækker nogle elevers misundelse. Nogle lærere peger også på forældrenes manglende interesser.

Også eleverne er blevet hørt. Ifølge beretningen fra februar 1956 har man givet 9. kl. af alle tre linier en fælles stil af følgende indhold:

„Hvorledes jeg har haft det i 9. kl.“

Den er besvaret af 91,5 pct. af pigerne og 83,1 pct. af drengene, med nogenlunde jævn fordeling over alle tre linier.

Af de refererede svar skal anføres følgende, der formentlig er karakteristiske.

En dreng i 9. g. skriver: „Er jeg blevet narret (luret)“? Han havde tidligere overvejet, om han skulle fortsætte i gymnasiet, men havde i stedet valgt enhedsskolen. En anden dreng i 9. g., som var gået over fra gymnasiet til enhedsskolen, siger, at han er forbavset over, at undervisningen i disse to

skoletyper er så forskellig. I gymnasiet var undervisningen så forjaget, men i enhedsskolen „behøvede man ikke at arbejde så hårdt“. En pige i 9. g. er inde på samme tanke i sin kritik af enhedsskolen. „Fejlen ligger i, at vi i denne her skole aldrig har lært at arbejde hjemme og fremfor alt ikke lært at arbejde lige så meget som i gymnasiet. Desuden har vi ikke haft specielt uddannede faglærere lige så længe og heller ikke haft så gode lærere.“ En anden pige i 9. g. er også af den opfattelse, at realskolens elever måske har flere kundskaber, men hun vover dog at håbe, at „eleverne i enhedsskolens 9. g. med tiden bliver lige så gode gymnasiaster som gymnasiernes.“

En del elever, særlig i 9. a., betragter det som en fordel, at enhedsskolen ikke har så stærkt pres på. En anden pige, der fremhæver, at 9. a. har været relativt let (lindrig), mener, at det bør den netop være. „Hvorfor skal man behøve at gå omkring og skælve for prøver?“ Flere er klar over, at man ikke når så langt i enhedsskolen som i realskolen, men hvorfor skal man også det? „Jeg tror ikke, at vi kan så meget som de, der tager realeksamen i år,“ skriver en pige i 9. a. „Men man føler sig dog mere sikker, end hvis man kun havde gået igennem den 7-årige folkeskole“, tilføjer hun. Således er der adskillige, der priser enhedsskolen, fordi den har givet dem mulighed for at få en mere udvidet skolegang end tidligere i landsbyskolen. Dette synspunkt kommer også frem hos en dreng i 9. y. „Takket være den er jeg kommet ind i et fag, som jeg tror passer for mig.“ En anden skriver: „Skolen har ført mig ind på den rette vej. Jeg agter at fortsætte med at uddanne mig til bilmekaniker.“

Endnu flere citater anføres både til gunst og til ugunst for forsøgsarbejdet. Skolöverstyrelsen skjuler intet i beretningerne. Heller ikke omkostningerne.